

██████████, dnia 30 marca 2016 r.

Sygn. akt D – 5/16

POSTANOWIENIE

**Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Przy okręgowej Izbie Radców Prawnych w ██████████**

w składzie :
Przewodniczący : Anna Bogdanis
Członkowie : Jerzy Solański
Władysław Leszczyński

z udziałem protokolanta: Dominiki Wesołowskiej

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 30.03.2016 r. w G ██████████ sprawy z odwołania J ██████████ J ██████████ od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w ██████████ z dnia 04.11.2015 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie skargi na radcę prawnego Z ██████████ P ██████████ N ██████████ na podstawie art. 437 § 1 kpk, w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tekst jednolity z dn. 30.06.2015 r. Dz.U. Nr 507 z zm.)

postanawia

- 1/ utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy OIRP w ██████████ o odmowie wszczęcia dochodzenia,
- 2/ kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w ██████████ uznając je za uiszczone.

Przewodniczący składu
██████████
██████████

Członkowie składu
██████████
██████████
██████████

Sygn. akt D 5/16

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny pismem z dnia 13 sierpnia 2015 roku przestał celem wyznaczenia przez Okręgową Izbę Radców Prawnych w [redacted] innego pełnomocnika z urzędu.:

- odpis Postanowienia z dnia 12 sierpnia 2015 roku o zwolnieniu radcy prawnego [redacted] W [redacted] od obowiązku zastępowania powoda J [redacted] J [redacted] w postępowaniu ze skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w G [redacted] z dnia 20 maja 2015 roku , sygn.. akt [redacted]
 - odpis Postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 14 lipca 2015 roku (sygn.. akt [redacted] [redacted]) został ustanawiający dla powoda J [redacted] J [redacted] pełnomocnika z urzędu w postępowaniu ze skargi kasacyjnej od wyroku Sadu Apelacyjnego w [redacted] z dnia 20 maja 2015 roku, sygn..akt [redacted]
- Jednocześnie Sąd ustalił, że pełnomocnika wyznaczy Rada Okręgowej Izby Radców Prawnych.

Pismem OIRP w [redacted] z dnia 17 sierpnia 2015 roku radca prawny Z [redacted] P [redacted] N [redacted] została powiadomiona o wyznaczeniu jej jako pełnomocnik z urzędu dla powoda J [redacted] J [redacted] w postępowaniu ze skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [redacted] z dnia 20 maja 2015 roku , sygn. akt [redacted]

W dniu 2 października 2015 roku do biura podawczego Sądu Rejonowego G [redacted] [redacted] wpłynęła skarga (dwa pisma) na działalność radcy prawnego Z [redacted] P [redacted] N [redacted] Pismem z dnia 12 października 2015 roku, Prezes Sądu Rejonowego G [redacted] w G [redacted] przekazał te pisma zgodnie z właściwością do Okręgowej Izby Radców Prawnych w [redacted]

Pisma te - jedno o wszczęcie dochodzenia przeciwko radcy prawnemu Z [redacted] P [redacted] N [redacted] i wyznaczeniu drugiego pełnomocnika, dodatkowo zawierające zarzut konfliktu interesów, - drugie zawierające wezwanie radcy prawnego do zapłaty kwoty 70.000,- i przekazanie tej kwoty na adres pobytu Skarżącego w terminie 7 dni pod rygorem skierowanie sprawy na drogę postępowania sądowego i dyscyplinarnego. Skarżący wskazał, iż żądanie zapłaty [redacted]

kwoty 70.000,- jest wynikiem złożenia przez radcę prawnego do Sadu Apelacyjnego w G (sprawa) opinii apelacyjnej o braku podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej, bez uprzedniego osobistego z nim spotkania.

Pisma J J zakwalifikowano jako wniosek o wszczęcie dochodzenia przeciwko radcy prawnemu Z P N.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w po przeprowadzeniu czynności sprawdzających, w dniu 4 listopada 2015 roku wydał Postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie. W uzasadnieniu Postanowienia wskazano, iż postępowanie radcy prawnego było prawidłowe i profesjonalne. Sąd Apelacyjny do którego skierowano opinię o braku podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej, nie miał zastrzeżeń do złożonej opinii. Przedstawiona opinia prawna obejmowała swoim zakresem problem dla którego radca prawny został ustanowiony pełnomocnikiem z urzędu. Rzecznik ustalił również, że opinia zgodnie z obowiązującymi przepisami została sporządzona w odpowiednim terminie i wysłana do Sądu, Skarżącego i Dziekana OIRP w. Rzecznik uznając, że zarzuty skarżącego są nieuzasadnione, - wobec stwierdzenia, iż nie popełniono przewinienia dyscyplinarnego - nie znalazł podstaw do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego. Od powyższego Postanowienia, w terminie złożył odwołanie J J wnosząc o uchylenie zaskarżonego Postanowienia i nakazanie RD OIRP w kontynuowanie dochodzenia, zarzucając Rzecznikowi to, że „ ... oparł się na wyjaśnieniach radcy prawnego bez odniesienia się do treści skargi, (...) nie zwrócił się do Sądu o akta sprawy (...)” Nadto zarzucił Skarżący, iż Rzecznik nie przesłuchał jego – jako Skarżącego i Radcy Prawnego. Nadto Skarżący zarzucił, że „decyzja” jest arbitralna i stanowi brak inicjatywy dowodowej.

Skarżący wyraził również swój pogląd, że dopiero po uzupełnieniu dochodzenia poprzez wykonanie wskazanych wyżej czynności można podjąć ostateczną decyzję „ (...) o odpowiedzialności deliktowej Radcy Prawnego”

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego słusznie odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie uznając, że działanie Radcy Prawnego w

niniejszej sprawie nie naruszało zasad etyki zawodowej radcy prawnego. Radca Prawny prawidłowo sporządziła opinię prawną o braku podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej, zawiadomiła o tym Sąd, Skarżącego i Dziekana OIRP w [REDAKTOWANE]. Takie działanie było zgodne z przepisem art. 28 ust 7 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, który stanowi, że w razie prowadzenia sprawy z urzędu radca prawny przedstawia klientowi pisemną opinię prawną o braku podstaw do wniesienia środka zmierzającego do wzruszenia orzeczenia sądowego lub skargi kasacyjnej. Działanie radcy było również zgodne z przepisem art. 28 ust 8 wyżej wskazanego Kodeksu Etyki, z którego wynika, że radca prawny nie powinien wносить środka odwoławczego, gdy w sposób oczywisty naruszałoby to ustawowe wymogi w tym zakresie.

Czynności podjęte przez radcę prawnego jako pełnomocnika ustanowionego z urzędu były zgodne również z postanowieniami Regulaminu postępowania rad okręgowych izb radców prawnych przy wyznaczaniu radców prawnych do prowadzenia spraw z urzędu w trybie przepisów kodeksu postępowania cywilnego, stanowiącego załącznik do uchwały KRRP nr 152/VII/2010 z dnia 15 października 2010 roku w sprawie wyznaczania radców prawnych do prowadzenia spraw z urzędu, który w § 6 zobowiązuje radcę prawnego, w przypadku stwierdzenia braku podstaw wnoszenia środka do niezwłocznego zawiadomienia na piśmie sądu i dołączenia sporządzonej z zachowaniem należytej staranności opinii w tym zakresie. Sporządzona opinia w sposób niezbity wykazuje brak jakiegokolwiek uzasadnienia prawnego dla wnoszenia nadzwyczajnego środka odwoławczego, co zostało wykazane poprzez analizę poszczególnych przepisów proceduralnych. Przeświadczenie Skarżącego o konieczności wniesienia takiego środka nie ma tu jakiegokolwiek znaczenia.

Za bezzasadny należy uznać również zarzut Skarżącego dotyczący braku kontaktu osobistego pełnomocnika z urzędem ze stroną, którą reprezentuje, gdyż spotkanie z nią nie zmieniłoby niczego w zakresie podstaw do wniesienia nadzwyczajnego środka odwoławczego, albowiem istnienie bądź brak przesłanek do wniesienia takiego środka (skargi kasacyjnej), można było ustalić tylko i wyłącznie na podstawie akt sądowych sprawy której skarga miałaby dotyczyć. Nadto należy wskazać, iż brak jest przepisów jakie nakazywałyby radcy prawnemu ustanowionemu z urzędu obowiązek nawiązywania kontaktów z klientem poprzez osobiste spotkania. Radca w omawianym przypadku obowiązany był kierować się przepisami prawa. Żadne polecenia czy też wskazówki klienta nie zwalniają radcy [REDAKTOWANE]

prawnego z obowiązku rzetelnego wykonywania czynności zawodowych.

Zdaniem Sądu postępowanie radcy prawnego w niniejszej sprawie odpowiada tym nakazom.

Zarzut dotyczący sposobu prowadzenia postępowania przez Rzecznika poprzez nie przesłuchanie radcy prawnego i skarżącego co miałyby – zdaniem Skarżącego - skutkować wydaniem arbitralnego orzeczeni nie jest słuszny. Rzecznik podjął wszelkie czynności niezbędne do wyjaśnienia sprawy. Zdaniem Sądu w celu wyjaśnienia sprawy objętej skargą zbędnym było przesłuchiwanie stron niniejszego postępowania. Zupełnie niezrozumiały jest zarzut nie wystąpienia przez Rzecznika do Sądu o nadesłanie akt sprawy. Zgodnie z przepisem art. 118 § 6 kpc w przypadku gdyby opinia o niecelowości wnoszenia skargi kasacyjnej została sporządzona z nie zachowaniem zasad należytej staranności, sąd zawiadamia o tym właściwy organ samorządu zawodowego, do którego należy adwokat lub radca prawny. W takim przypadku właściwy organ wyznaczy innego adwokata lub radcę prawnego. Sąd Apelacyjny nie miał zastrzeżeń do opinii.

Zgodnie z przepisem art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, radca podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej:

- 1) za zawinione, nienależyte wykonywanie zawodu radcy prawnego;
- 2) za czyny sprzeczne ze ślubowaniem radcowskim lub zasadami etyki radcy prawnego.

W niniejszej sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie dopatrył się w działaniu radcy prawnego jakichkolwiek znamion przewinienia dyscyplinarnego.

W tym stanie rzeczy utrzymał w mocy Postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie uznając je za prawidłowe.

Niniejsze postanowienie jest ostateczne.

Przewodnicząca składu

Członkowie